

Voorzitter: Bukman

De **voorzitter**: De ingekomen stukken staan op een lijst die op de tafel van de griffier ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Het woord is aan mevrouw Verspagnet.

Mevrouw **Verspagnet** (PvdA): Mijnheer de voorzitter! Namens de PvdA-fractie herinner ik de minister van Buitenlandse Zaken nogmaals aan zijn herhaalde toezegging om de Kamer een brief over de situatie in Algerije te sturen, met daarbij een verhandeling over de Europese en nationale inzet om de situatie aldaar te kunnen verbeteren. Ik verzoek de minister om deze brief, zo mogelijk, nog deze week of anders uiterlijk aanstaande maandag aan de Kamer te doen toekomen, zodat intern fractieberaad mogelijk is voor het Europaoverleg van 20 november a.s. Ik verzoek tevens in deze brief verslag te doen van de verklaring over Algerije die is uitgegeven na de laatste Algemene Raad, met een toelichting over de wijze waarop zij tot stand is gekomen. Vervolgens verzoek ik in te gaan op de aanwijzingen over de mogelijke betrokkenheid van het Algerijnse regime zelf bij de aanslagen.

De **voorzitter**: Ik stel voor, het stenogram van dit deel van de vergadering door te geleiden naar het kabinet.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde is de behandeling van:
- **het wetsvoorstel Regels over tegemoetkoming in de schade en de kosten in geval van overstromingen door zoet water, aardbevingen of andere rampen en zware ongevallen (Wet tegemoetkoming schade bij rampen en zware ongevallen) (25159).**

De algemene beraadslaging wordt geopend.

De heer **Van Walsem** (D66): Voorzitter! Tweeënhalf jaar na de laatste waterramp zijn wij nu zover dat het wetsvoorstel behandeld kan worden. Mijn fractie is mede schuldig aan de lange termijn omdat zij, evenals de Raad van State, het vorige ontwerp ondeugdelijk vond. Dit ontwerp heeft onze instemming. Ik kan volstaan met enkele kanttekeningen en verfijningen.

Verlaat het kabinet met dit wetsvoorstel het beginsel dat ieder zijn eigen schade alleen moet dragen, nu definitief? Sinds zo'n honderd, honderdvijftig jaar was het dragend principe van ons schadevergoedingsrecht dat ieder voor zijn eigen schade moest opkomen. Is dit een verdere uitbouw van onze verzorgingsstaat? Wij voelen blijkbaar sterker dan voorheen dat bepaalde schades collectief moeten worden gedragen. De hoge welvaart stelt ons blijkbaar in staat te voorkomen dat ieder zijn eigen schade dragen moet.

D66 onderschrijft het gemeenschapsgevoel, dat het onrechtvaardig is om schade, veroorzaakt door een natuurramp of iets dergelijks, alleen door de gedupeerden te laten dragen; een herleving van het onderwerp solidariteit zoals die vroeger ook bestond. Wij laten, evenals het kabinet, niet geheel het principe los dat de gedupeerde zelf ook moet betalen, want wij spreken terecht van een tegemoetkoming in de kosten van de schade. Eigen verantwoordelijkheid blijft bestaan, vooral ook om onverantwoordelijk gedrag tegen te gaan.

Voorzitter! De centrale uitvoering, één loket, vinden wij prima. Als er schade is opgetreden, moeten wij alles in het werk stellen om die zo snel mogelijk objectief te laten vaststellen. Het aanwijzen van een andere uitvoeringsinstantie heeft onze instemming, maar in de nota naar aanleiding van het verslag is dat punt onduidelijk. Overheidsinstellingen wordt gevraagd te bezien of zij die taak op zich kunnen nemen, maar ook andere instellingen wordt dat gevraagd. Er zijn daartoe offertes aangevraagd. Wat is de stand van zaken? Zijn de offertes al beoordeeld? Wat gaat er gebeuren?

Bereddings- en evacuatiekosten moeten naar de mening van mijn fractie voor vergoeding in aanmerking komen, ook als de uitvoering in eigen beheer, met eigen mensen heeft plaatsgevonden. Dat is goedkoper en effectiever dan alleen werkzaamheden van derden te vergoeden. De billijkheid vraagt de vergoeding niet te beperken tot één risicoadres. Indien er meerdere vestigingen zijn, bestaat er vanzelfsprekend een vergoedingsrecht. De hoogte van de tegemoetkoming is van tevoren niet vast te stellen. Er is een drempel, een eigen risico en een maximum ingevoerd. Het principe dat ten grondslag ligt aan het opnemen van deze drie beperkingen in de wet, kunnen wij billijken.

Van belang is dat voor iedereen vooraf duidelijk is welke schade er onder de regeling valt en dat deze schade zo spoedig mogelijk wordt vastgesteld. Solitaire bebouwingsslocaties moeten tijdelijk onder deze regeling vallen, totdat de bescherming door de kaden is voltooid. Dat staat niet in het wetsvoorstel, maar dat zouden wij er graag in opnemen willen hebben.

Het belang van de burger uit het oogpunt van billijkheid staat bij de fractie van D66 voorop. Wij vinden dat het de eigenaren van bestaande solitaire gebouwen niet te verwijten is dat zij op die plaats gebouwd hebben. Het huidige inzicht in de hoeveelheden water en de daarmee gepaard gaande waterstanden is groter dan in de tijd dat daar gebouwd werd. Bovendien hebben de lokale en provinciale overheden, en wellicht ook de rijksoverheid, daar toestemming voor gegeven en dat willen wij de burger niet tegenwerpen. Nieuwe bebouwing na april 1995 is uiteraard niet toegestaan en valt ook zeker niet onder deze regeling. Het alsnog in de wet opnemen van een tegemoetkoming in de startkosten stemt ons tot tevredenheid.

Ten slotte pleit ik voor een ruimhartige toepassing van de hardheidsclausule, met name voor bedrijven. Het is voor onze fractie eigenlijk onvoorstelbaar dat bedrijven ten gevolge van een ramp failliet gaan en dat zij voorafgaand aan het faillissement tevergeefs een beroep op de hardheidsclausule hebben gedaan. Dat kan toch erg onrechtvaardig zijn. Naar onze mening moet er naar redelijkheid en billijkheid worden gehandeld en